

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoPno/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2619200393
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2619200393.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a JUDr. Daši Kontríkovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: N. G., nar. XX.XX.XXXX, J. G., nar. XX.XX.XXXX a I. G., nar. XX.XX.XXXX, všetky bytom u matky, v konaní zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, deti rodičov: matka - I. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. Z. XXXX/XX, N. a otec - S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. Z. XXXX/XX, N., zastúpený JUDr. Petrom Schmidlom, advokátom, so sídlom Záhorácka 11/A, Malacky, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca detí proti uzneseniu Okresného súdu Senica zo dňa 7. marca 2019, č.k. 10P/11/2019-33 a o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti určenia povinnosti otcovi platiť výživné mení tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti zamietá.

II. Odvolací súd nariaďuje neodkladné opatrenie o úprave styku otca s maloletými nasledovne:

Otec je oprávnený stýkať sa s maloletou N., maloletou J. a maloletou I. každú poslednú nedeľu v mesiaci od 10.00 hod. do 17.00 hod. s tým, že matka detí je povinná deti na styk s otcom riadne pripraviť a v stanovenom čase otcovi odovzdať v mieste bydliska matky a otec je povinný na rovnakom mieste deti matke vrátiť, a to až do právoplatného skončenia konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom.

odôvodnenie:

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie maloletú N., maloletú J. a maloletú I. zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach s účinnosťou od 25.02.2019 a súčasne určil otcovi povinnosť platiť výživné na maloletú N. vo výške 90 eur mesačne, na maloletú J. vo výške 80 eur mesačne a maloletú I. vo výške 70 eur mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, do rúk matky, s účinnosťou od 25.02.2019.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovení § 2 ods. 1 CMP, § 325 ods. 1 a § 332 ods. 1 CSP, ako aj § 24 ods. 4, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2 4 a 5 a § 65 ods. 1 zákona o rodine, keď dospel k záveru, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery rodičov a maloletých detí, nakoľko vzťahy medzi rodičmi detí sú vážne narušené, rodičia nežijú v spoločnej domácnosti a nevedia sa dohodnúť na výkone ich rodičovských práv a povinností. Vzhľadom na uvedenú situáciu a vek maloletých detí súd zveril deti do osobnej starostlivosti matky, ktorá má vytvorené podmienky na zabezpečenie osobnej starostlivosti o maloleté deti. Vzhľadom na skutočnosť, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti a otec neprispieva na výživu detí, súd súčasne určil otcovi výživné v sume 90 eur mesačne na maloletú N., v sume 80 eur maloletú J. a v sume 70 eur mesačne na maloletú I., pričom pri určení výšky výživného vychádzal z údajov sociálnej poisťovne, ktorej otec ako SZČO platí odvody z vymeriavacieho základu 477 eur, ako aj výšky príjmov matky v sume 750 eur. Súd zohľadnil skutočnosť, že nemá objektívne zistené majetkové, osobné pomery rodičov a maloletých detí, nakoľko pri rozhodovaní o neodkladnom

opatrení sa dokazovanie v zásade nevykonáva. Výživné súd určil otcovi s účinnosťou od podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vzhľadom na účel neodkladného opatrenia.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v časti určenia povinnosti platiť výživné podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých detí, ktorý navrhol uznesenie v napadnutej časti zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Podľa jeho názoru v danej veci nie je naliehavý právny záujem na nariadení neodkladného opatrenia. Uviedol, že matka zavádza súd tým, že v návrhu uvádza, že otec na deti neposiela peniaze, avšak toto nie je pravda, nakoľko otec na deti finančne prispieva, platí im obedy a matke prispieva polovicu nájmu bytu, posiela peniaze na telefón a pod. V januári tohto roku poslal matke na účet 557 eur, vo februári 663 eur a v marci 536 eur. Čo do zverenia maloletých detí odvolanie nepodal vzhľadom na skutočnosť, že pracuje v zahraničí. Poukázal na to, že nie je pravda, že by sa s matkou vedeli dohodnúť o styku s maloletými. Nakoľko on pracuje v zahraničí, má len oklieštenú možnosť detí vidieť a i čas, ktorý trávi na území Slovenskej republiky, mu matka znemožňuje deti vidieť výhovorkou, že sú odcestovaní a pod. Styk sa nerealizuje a matka ho ani neumožňuje a to napriek tomu, že on jej poskytne informáciu, kedy príde na Slovensko, 5 dní vopred, čo považuje za dostatočný časový horizont na zabezpečenie a prípravu detí na styk.

4. K odvolaniu otca dieťaťa sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že podľa vyjadrenia matky detí otec poslal výživné na maloleté deti za mesiac február 2019 v sume 300 eur, v mesiaci marec 2019 v sume 224 a v mesiaci apríl 2019 v sume 240 eur. Navrhol uznesenie v napadnutej časti potvrdiť, pretože súdom určené výživné považoval za primerané zárobkovým možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom oboch rodičov s prihliadnutím na vek a opodstatnené potreby detí. Ďalej uviedol, že rodičia sa o styku otca s maloletými deťmi nevedia dohodnúť. Poukázal na to, že trestné oznámenie, ktoré dňa 20.02.2019 matka na otca podala za niekoľkoročné násilie, nie je zatiaľ ukončené. Navrhol, aby styk otca s deťmi nebol zatiaľ upravený a to až do skončenia trestného stíhania.

5. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - otec detí (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d) CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 10P/11/2019 je konanie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by boli deti zverené do jej osobnej starostlivosti a súčasne by bolo otcovi určené povinnosť platiť výživné na maloletú N. vo výške 290 eur, na maloletú J. vo výške 200 eur a na maloletú I. vo výške 190 eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie maloletú N., maloletú J. a maloletú I. zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach s účinnosťou od 25.02.2019 a súčasne určil otcovi povinnosť platiť výživné na maloletú N. vo výške 90 eur mesačne, na maloletú J. vo výške 80 eur mesačne a maloletú I. vo výške 70 eur mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, do rúk matky, s účinnosťou od 25.02.2019.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti určenia otcovi platiť výživné.

8. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia (§ 360 a nasl. CMP) vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok (prípadne právo), ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou neodkladného opatrenia, nemusí byť nepochybne preukázaný, musí byť však osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom je vždy potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ. Neodkladné opatrenie z dôvodu potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi nariaďuje súd aj vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, keď je potrebné na čas (spravidla do rozhodnutia vo veci samej) upraviť starostlivosť o maloleté dieťa, vyživovaciu povinnosť, prípadne styk rodiča s dieťaťom.

9. Podľa názoru odvolacieho súdu nebolo dôvodné neodkladným opatrením upravovať platenie výživného otca na maloleté deti, nakoľko z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že otec na maloleté deti od januára 2019 prispieva dobrovoľne, čo potvrdila i matka maloletých detí vo svojom vyjadrení vo vzťahu ku kolíznemu opatrovníkovi.

10. Z uvedeného vyplýva, že neboli splnené zákonné predpoklady pre dočasnú úpravu pomerov účastníkov navrhovanou matkou vo forme uloženia povinnosti otcovi platiť maloletým deťom výživné a preto odvolací súd podľa § 388 CSP uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti zamietol.

11. Spolu s odvolaním podal otec detí návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bol upravený jeho styk s maloletými deťmi v rozsahu posledného týždňa v mesiaci od piatku 15.00 hod. do nedele 17.00 hod. Návrh odôvodnil tým, že s matkou sa nevie dohodnúť o úprave styku, táto mu deti nedáva vôbec, pričom na pojednávaní na súde prvej inštancie vo veci sp.zn. 3P/12/2019 dokonca absolútne vylučovala možnosť jeho styku s deťmi, a to i napriek tomu, že sudkyňa ju upozornila na prezumpciu neviny, i keď podala trestné oznámenie na týranie manželky a jedného dieťaťa, čo je podľa jeho názoru účelové a ničím doteraz podložené. On nemá možnosť sa s deťmi ani len porozprávať, chcel im kúpiť nejaké darčeky, nakoľko dve deti mali nedávno narodeniny, avšak ani toto matka nedovolila. Je v zúfalej situácii, keď deti nevidí, stretávanie má zo strany matky zmarené a obáva sa, že odlukou na dlhší čas deti budú ovplyvnené fabuláciami matky a stretávanie sa s deťmi a pokračovanie v kladnom vzťahu otca s deťmi bude narušené, dokonca by mohlo prísť i k syndrómu zavrnutého rodiča.

12. K návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia sa písomne vyjadrila matka detí, ktorá uviedla, že nikdy nebránila styku otca s deťmi, deti sa snaží stále motivovať, aby si našli cestu k otcovi, no tieto žiaľ akýkoľvek kontakt s otcom odmietajú a majú z neho strach. Dohodnúť s otcom sa nedá preto, lebo nedokáže pochopiť, že deti prežívajú traumu z bitiek, pri ktorých boli prítomné. Uviedla, že trestné oznámenie podala sama, nebolo podané účelovo a súčasne ňou boli predložené i dôkazy vo forme fotiek a sms správ, v ktorých sa otec detí priznal ku všetkým fyzickým útokom voči nej. V prebiehajúcom trestnom konaní sa v súčasnosti čaká na spracovanie psychologického posudku znalcom z odboru psychológie, ktoré absolvovala spoločne s deťmi. Žiadala, aby súd vyčkal na vypracovanie znaleckého posudku a ukončenie trestného stíhania.

13. Podľa § 362 CMP, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol podaný v priebehu odvolacieho konania, je príslušný rozhodovať odvolací súd.

14. Neodkladné opatrenie je možné nariadiť pred začatím konania vo veci samej, ako aj počas konania vo veci samej. Neodkladné opatrenia neprejudikujú práva účastníkov ani tretích osôb a svoje opodstatnenie strácajú, keď súd poskytne ohrozeným alebo porušeným právam definitívnu ochranu. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva, aby nebolo vážnejších pochybností o potrebe dočasnej úpravy. V súvislosti s rozhodovaním o neodkladných opatreniach v konaní starostlivosti o maloleté deti je potrebné uviesť, že zmyslom právnej úpravy formou neodkladného opatrenia v uvedených konaniach je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia. Inštitút neodkladného opatrenia v uvedených konaniach má slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú práva dieťaťa zjavne ohrozené, a to do doby, kým o výchove dieťaťa nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine v konaní vo veci samej.

15. V zmysle § 36 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

16. V zmysle § 25 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

17. V zmysle § 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti v celom ich rozsahu majú v zásade obaja rodičia.

18. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

19. V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Podľa ods. 3 každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

20. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

21. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí.

22. Aj rodič, u ktorého sa dieťa nenachádza v osobnej starostlivosti, má právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove dieťaťa, v starostlivosti oň i na budovaní citových a rodinných väzieb, tento je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z toho vzťahu vyplývajúcimi. Realizuje sa to prostredníctvom styku tohto rodiča s dieťaťom, pričom treba mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodiča a dieťa v dôsledku odcudzenia sa neskôr len ťažko napráva. Zákon uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloletým dieťaťom a iba ak sa rodičia nedohodnú, upraví styk autoritatívne súd. Pri rozhodovaní o rozsahu styku je dôležité zvážiť okolnosti tak na strane maloletého dieťaťa: ako jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v starostlivosti, doterajší spôsob a rozsah styku, denný režim, ako aj okolnosti na strane rodičov: ako ich vzájomný vzťah, ich časové a ekonomické možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča, a podobne. Prvoradý je tu predovšetkým záujem dieťaťa, ktorý pritom treba chápať čo najextenzívnejšie. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho vývoj a výchova smerovali k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva.

23. Odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné neodkladným opatrením dočasne upraviť pomery účastníkov, konkrétne styk otca s maloletými deťmi, nakoľko z obsahu spisového materiálu vyplýva, že v súčasnosti dochádza medzi rodičmi k nezhodám ohľadne styku otca s deťmi, pričom rodičia sa nevedia o styku, jeho rozsahu a spôsobe dohodnúť, a pokiaľ sa i styk realizuje, dochádza medzi rodičmi k vyhrocovaniu napätia a rozporov. Z doterajšieho skráteného dokazovania nie je pritom známa žiadna okolnosť, pre ktorú by nemalo byť otcovi umožnené stýkať sa s maloletými deťmi. V súčasnosti síce prebieha trestné stíhanie vedené na základe oznámenia matky detí, ktoré odôvodnila tým, že otec ju niekoľko rokov psychicky a fyzicky týral, uvedené trestné konanie však nie je doposiaľ právoplatne skončené a z oznámenia matky nevyplýva, že by sa takéhoto konania mal otec dopúšťať i vo vzťahu k maloletým deťom. Celkom nepochybné je pre zdravie a psychický vývin potrebné zachovať, udržať a prehĺbovať ich pravidelný kontakt s oboma rodičmi, nakoľko deti majú právo byť vychovávané oboma rodičmi a súčasne otec má právo podieľať sa na výchove svojich detí.

24. S prihliadnutím na charakter neodkladného opatrenia a skutočnosť, že súd pri rozhodovaní má obmedzené možnosti náležite zistiť skutočný stav veci, a teda nebolo možné dostatočným spôsobom prešetriť pomery otca, odvolací súd upravil styk otca s maloletými deťmi len v rozsahu jedného dňa bez prespania maloletých detí u otca tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

25. Konečná úprava styku otca s maloletými deťmi bude predmetom konania vo veci samej, v ktorom súd vykoná potrebné dokazovanie, na základe ktorého zistí skutočný stav veci a rozhodne po zohľadnení všetkých zistených skutočností.

26. O trovách konania odvolací súd nerozhodoval, keďže toto patrí až konečnému rozhodnutiu (§ 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP).

27. Senát krajského soudu uvedené uznesení přijal poměrem hlasů 3:0, tedy jednohlasně.

Poučení:

Proti rozhodnutí odvolacího soudu je přípustné dovolání, ak to zákon připouští (§ 419 CSP).

Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu vo věci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo věci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacího soudu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie soudu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacího soudu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho soudu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho soudu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacího soudu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacího soudu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacího soudu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).